

Les llengües de la meva vida

Hola, em dic Svetlana Frolova. Soc russa, de Rússia, de Moscou. Fa cinc anys em vaig traslladar a Barcelona. Ara soc alumna del Centre de Normalització Lingüística de Barcelona del curs Bàsic 2.

Com la meva llengua materna és el rus, he tingut bastants dificultats per aprendre les llengües llatines.

Des de la meva infància vaig estudiar a l'escola de música i escoltava molt la llengua italiana, perquè tots els termes musicals són italians. M'agradava aquesta llengua molt i vaig començar a estudiar-la al col·legi. En aquella època hi havia molts cantants italians favorits dels anys 80 com: Ricardo Fogli, Toto Cotugno, Al Bano, Umberto Tozzi... M'agradava traduir les cançons escoltant la música bonica.

En començar a estudiar al conservatori vaig aprendre italià més profundament, perquè era obligatori l'idioma italià per a tots els estudiants del conservatori i les acadèmies d'art.

Després d'acabar el conservatori vaig anar a Itàlia, a Roma, per avançar en el meu mestratge de violí. En anar a Itàlia ja parlava bastant bé. Era la meva segona llengua. Vivint a Itàlia tenia sort de conèixer alguns dels meus cantants favorits. Era molt feliç en parlar amb ells en italià. Vaig practicar molt.

Des de l'any 2011 visc a Barcelona. Per integrar-me a Espanya havia d'aprendre castellà. Durant tres anys, a l'escola de idiomes. Em sentia lliure per poder parlar amb la gent tranquil·lament i tenir amistat amb ells. Era el tercer idioma de la vida.

Ara estic aprenent català. M'agradaria aprendre aquesta llengua tan bé com altres llengües que ja conec. Intento fer molts exercicis i llegeixo els llibres per aprendre més ràpidament. M'agrada explicar coses de la meva vida. Quina pena que el meu català sigui limitat però tinc el desig de aprendre'l. Per a mi és molt important.

És la quarta llengua de la meva vida. Espero que a poc a poc aprengui català i pugui parlar i escriure sense errors i vergonya.